

In 2013 heeft het Schadefonds het beleid op de volgende onderdelen gewijzigd.

- *Verruiming mogelijkheden opvragen medische informatie bij hulpverleners*
Om psychisch letsel te kunnen beoordelen vroeg het Schadefonds voorheen alleen medische informatie op bij hulpverleners met een BIG-registratie. Als een slachtoffer bij een andere hulpverlener in behandeling was, werd geen informatie opgevraagd en kon het letsel dus niet worden beoordeeld. Dit leidde ertoe dat aanvragen werden afgewezen of dat uitkeringen op een lager bedrag werden vastgesteld.

Op 1 maart 2013 heeft het Schadefonds besloten ook informatie op te vragen bij hulpverleners met een NIP-dienstmerk. Door deze verruiming van het beleid kan het Schadefonds het letsel van meer slachtoffers beoordelen. Zie voor meer informatie paragraaf 1.2.3 en verder van de [beleidsbundel](#).

- *Fraudebeleid*
Het Schadefonds Geweldsmisdrijven kan de aanvragen alleen zorgvuldig en tijdig verwerken als er een goede vertrouwensbasis is tussen de aanvrager en het Schadefonds. Toch komt fraude helaas voor. Dit wordt door het Schadefonds niet getolereerd. Daarom heeft het Schadefonds op 1 maart 2013 het fraudebeleid aangescherpt. Als er signalen zijn die erop wijzen dat er fraude in het spel is, stelt het Schadefonds nader onderzoek in en zal, indien daar aanleiding toe is, aangifte doen bij de politie. Zie voor meer informatie <https://schadefonds.nl/over-schadefonds/de-organisatie/fraudebeleid>.
- *Versoepeling beleid termijnoverschrijdingen*
Volgens de Wet schadefonds geweldsmisdrijven moet een aanvraag binnen drie jaar na het geweldsmisdrijf (of het overlijden van het slachtoffer) worden ingediend. Als deze termijn is overschreden moet hiervoor een reden worden opgegeven. Het Schadefonds beoordeelt dan of een aanvraag toch in behandeling kan worden genomen. Op 5 april 2013 heeft het Schadefonds besloten deze beoordeling te versoepelen. Dat betekent dat aanvragen vaker in behandeling kunnen worden genomen. Zie voor meer informatie paragraaf 1.5 van de [beleidsbundel](#).
- *Versoepeling beleid eigen aandeel minderjarigen*
Het Schadefonds heeft per 9 september 2013 het beleid ten aanzien van eigen aandeel van minderjarigen verduidelijkt en iets versoepeld. Bij de beoordeling wordt nu bijvoorbeeld onderscheid gemaakt tussen drie leeftijdsgroepen: tot 12 jaar, 12 – 16 jaar, en 16 – 18 jaar. Hiermee wordt aangesloten bij de toepassing van (leeftijdscategorieën in) het jeugdstrafrecht. Zie voor meer informatie paragraaf 1.3.1 van de [beleidsbundel](#).
- *Derving van levensonderhoud*
Bij derving van levensonderhoud van nabestaanden bepaalde het Schadefonds de schade aan de hand van complexe rekenmethoden en stelde dan een uitkeringsbedrag vast. Deze rekenmethode was tijdrovend en de uitkomst deed niet altijd recht aan de feitelijke schade. Om die reden heeft het Schadefonds per 9 september 2013 een deel van het beleid vereenvoudigd door aan bepaalde nabestaanden forfaits uit te keren. Sinds 12 februari 2014 is het gehele beleid ten aanzien van derving van levensonderhoud forfaitair gemaakt. Zie voor meer informatie paragraaf 2.6.19 van de [beleidsbundel](#).
- *Wijziging uitkeringsbedragen voor immateriële schade*
Op 4 oktober 2013 heeft het Schadefonds besloten de uitkeringsbedragen voor immateriële schade te wijzigen. Het Schadefonds vond de opbouw van uitkeringsbedragen namelijk onevenwichtig. Bovendien vond het Schadefonds het uitkeringsbedrag bij letselcategorie 1 mager. Door de wijziging zijn zeven van de acht uitkeringsbedragen verhoogd. Bovendien is er meer balans aangebracht in de opbouw van de bedragen. De complete lijst met uitkeringsbedragen vindt u in de [letsellijst](#).

- *Vooronderstellen ernstig letsel bij woningovervallen.*
Woningovervallen hebben een grote impact op slachtoffers. Daarom heeft het Schadefonds besloten ernstig psychisch letsel te vooronderstellen als er sprake is van een overval in de eigen woning, waarbij geweld is gebruikt of met geweld is bedreigd. De standaarduitkering voor immateriële schade is dan € 1.000 (letselcategorie 1). Deze regel is op 18 december 2013 opgenomen in paragraaf 3 van de [letsellijst](#). Als er aanwijzingen zijn dat het letsel ernstiger is dan letselcategorie 1, of op basis van een andere beleidsregel een hogere letselcategorie kan worden toegekend, wordt uitgegaan van de hogere letselcategorie.